

lig Betragtning ikke paavirke Beregningen af den afgiftspligtige Formuestigning, og de i Paragraffen indeholdte Regler gaar derfor ud paa at borteliminere de formelt formueforøgende eller formueforringende Virkninger af en i Stigningsperioden indtraadt eller ophørt Sambeskatning mellem en afgiftspligtig Mand og hans Hustru. Det anførte Forhold spiller nemlig kun ind for Ægtemandens Vedkommende, idet Basisformuen for en Kvinde, der har været gift i Stigningsperioden, men som paa Slutningstidspunktet er selvstændig skatteansat, efter Reglerne i Forslagets § 11 altid vil være hendes første Ansættelse efter Sambeskatningens Ophør. Reglerne er søgt udformet under videst mulig Hensyntagen til de Kombinationer af Fælleseje og Særeje, der kan tænkes at forekomme, og til Sammenspillet med Reglen i Forslagets § 9 om Arvs Fritagelse for Formuestigningsafgiften.

Princippet er i Korthed dette, at hvor Sambeskatningen bestaar paa Sluttidspunktet, men først er indtraadt efter Basistidspunktet, forhøjes Mandens Basisformue med hele Hustruens i Ægteskabet indbragte Formue. Hvor Sambeskatningen bestod paa Basistidspunktet, men ikke paa Sluttidspunktet, reduceres Basisformuen til Mandens Særeje paa dette Tidspunkt + en saa stor Del af Fællesejet, som svarer til den Andel af dette, der ved Sambeskatningens Ophør er overgaaet til ham eller til de med ham paa Sluttidspunktet sambeskattede Børn.

Hvis endelig Sambeskatningen er indtraadt efter Basistidspunktet, men ophørt inden Sluttidspunktet, maa Mandens Basisformue først forhøjes med de af Hustruen i Fællesboet indbragte Midler, og den saaledes forhøjede Basisformue maa dernæst atter reduceres i et Omfang, der bestemmes dels af, hvor stor en Del af hans i Ægteskabet indbragte Formue, der er gjort til hans Særeje, og dels af den Andel i Fællesboet, der ved Sambeskatningens Ophør er overgaaet til ham eller til de med ham paa Sluttidspunktet sambeskattede Børn.

Naar man har ment paa dette Omraade at maatte foreslaa saa detaljerede Regler som sket, er Grunden den, at en i et enkelt, overskueligt Princip udformet Reguleringsbestemmelse umuligt vilde kunne dække de mangfoldige Kombinationer af Forskydninger i Formuen, som Ændringer i Sambeskatningsforholdet kan afstedkomme, og derfor vilde overlade saa mange Tilfælde til en bevillingsmæssig Undtagelsesbehandling, at det vilde være administrativt

uoverkommeligt. Paa den anden Side har man ved Reglernes Udformning tilstræbt saa stor en Forenkling, som er foreneligt med fornævnte Hensyn, saaledes bl. a. for saa vidt angaar Reglen om, at Hustruens Formue, hvor den skal tillægges Mandens Basisformue, skal opgøres efter Værdien paa Tidspunktet for Ægteskabets Indgaaelse, hvorved en eventuel før Ægteskabets Indgaaelse indtraadt Formuestigning paa disse Midler glider ud af Beskatningen. En Undgaaelse af dette Resultat vilde udkræve en yderligere Detaillering, der i høj Grad vilde komplicere Reglernes Forstaaelse og Praktisering, og man har paa dette Punkt som i øvrigt overalt, hvor en Forenkling er foretaget, ladet denne virke i den afgiftspligtiges Favør.

Til § 16.

Bestemmelserne giver de fornødne Regler for Basisformuens Regulering, hvor en Sambeskatning med hjemmeværende Børn er indtraadt eller ophørt i Løbet af Stigningsperioden. Disse Regler kompliceres ikke af de særlige Forhold, der gør sig gældende ved Sambeskatning imellem Mand og Hustru, de er derfor ret enkle og behøver formentlig ikke at kommenteres nærmere.

Til § 17.

Som foran under de indledende Bemærkninger anført er der ved Opstillingen af de Skalaer, hvorefter Formuestigningsafgiften beregnes, efter mere almindelige Linier søgt taget Hensyn til, at en Del af Formuestigningen skyldes Oplæg af normal Indkomst, som saa vidt muligt ikke bør inddrages under denne Beskatning. Dette er for det første sket ved Indrømmelsen af et almindeligt skattefrit Fradrag paa 20 pCt. af Basisformuen, dog mindst 35 000 Kr. Naar det procentvise, skattefrie Fradrag er sat saa højt som 20 pCt., skyldes det dels den ret lange Stigningsperiode paa 7 Aar, dels Ønsket om foruden en vis Opsparing at fritage ogsaa en Del af den Formuestigning, som er fremkommet som Følge af den i Stigningsperioden skete Opgang af Obligationskurserne eller de forhøjede Vurderinger ved Ejendomsskyldvurderingen pr. 1. Oktober 1945. Fastsættelsen af et Minimumsbeløb paa 35 000 Kr. for det skattefrie Fradrag tilsigter dernæst at fritage en Del af Opsparingen og af de omtalte Formuestigninger fra Beskatningen, selv om Basisformuen har været ret ubetydelig, f. Eks. i Tilfælde, hvor Skatteyderen først har begyndt sin indtægtsgivende Virksom-